

Бивамъ *гл. да.* бываю, есмь, по существу: Кой утъ негу (*магодъ*) фкуси Бива силунъ каку самовнлу. *D. S. 10, 10—11.* Утъ ливаде—Конь тыва да накуси Бива како пиле найфяркату. *ib. 20, 22—23.* Жены-ты всякога бывать основа, на кож-то ся развива пакъ домашний животъ. *Л. Д. 1869 р. 144.*

Биволъ *с. м.* буйволъ: Мамо ле, мамо, драго ми Ли си бивола да купа Черни угари да ора, Била пченица да сея. *М. 99.* Биволъ си пориваль. *ib. 109.* Ковчеже-то най-мъничко, Що го шест бивола возыт. *D. 25, 33—34.* Та купи бръзи бивולי, Изора бацино угоре. *ib. 31, 15—16.* Едно момиче прѣзморче В море бивולי поше, За злат ги синджир държеше. *ib. 76, 10, 13—14.* Аз докарах голѣм биволъ. *ib. 85, 17.* Изледа е утъ море-ту една жовина гулѣма како биволъ. Фсе на друму седи, На припек са претяга. *D. S. 11, 1—4.* Ами прибрахте ли на оногзи бивולי-тъ? *Л. Д. 1870 р. 168.*

Биволаръ *с. м.* пастухъ стада буйволотовъ *ум.* **Биволарче** *с. с.:* Петре биволарче Донеси пашови Бивולי да напои. *М. 435.*

Биволски **Биволачки** *пр.* буйволовоу: Сушени волскы и биволскы языци. *Л. Д. 1869 р. 214.* Голѣмъ бакшинъ ке му да амъ, До три кожи биволачки, Полин, рамни жълти флорини. *М. 171.*

Биденъ *пр.* бѣдный: Останала Тиха мома, Останала сираченце И безъ брата, и безъ сестра, Лю единъ биденъ стрико, И той боленъ ке да оумре. *В. 13.*

Биемъ *тавтологическое нарѣчіе къ маголу бикъ:* Турчин ми кара клета робиня Люто къ кара по люта слана. Биемъ къ бикъ по бѣло лице. *Д. 37, 1—3.*

Бизумъ* мой: Догледа го неговата майка, Море та мя вели, вели говори: „Гой Али, Али, бизумъ оле!“ *В. 285.*

Бизязъ *гл. да.* *Ср.* бозазъ.

Бикма *с. ж.* название украшенія на женской праздничной обуви въ *Пакаюриитъ*: Възъ чоране-тъ обувать шпечны бодисаны—жълты или червены терлацы и чехлы, накичены съ бикме или сръмж, — произведение на тукашны-тъ папукѣи. *Ч. 37.*

Биле* (*bilè, adv. к. 1. Ensemble. 2. Aussi. 3. (avec une négation) Pas même*) *нар.* пожалуй, даже (не): Азъ щяхъ да са мисля, че самъ пѣкоя царица, биле и по-добрь отъ нея. *Ст. 5.* Венчакъ-та касабъ прѣрови биле и въ цѣла Туна-ялсж, не ще си намѣри съ таквасъ отхрана, като меня. *Л. Д. 1870 р. 167.* Царя биле, като вижда, че пѣмъ, тѣи не ни узарва (=озарва), пакъ владиката, си я знай, се едната (*работа*) *Жк. 21. (ср. сл. билъ, била).*